१७ सर्गः अटाट्यताऽवमत्यासौ दुर्न्निमित्तानि संयुगे। अधुनोद्धनुरस्त्रौघैः प्रौर्णोनूयत विद्विषः॥७५॥

ज॰म॰ अटाट्यतेत्यादि। असौ रावणः दुर्निमित्तान्यवमत्य युद्धार्थमटाट्यत अत्यर्थमाटत् सूचिसूत्रीत्यादिना यङ् संयुगे युद्धे धनुरधुनोत् कम्पितवान् अस्त्रौघैर्विद्विषः शत्रून् प्रौर्णोनूयत भृशं छादितवान् ऊर्णुञ् आच्छादने ऊर्णोतेर्णुवद्भावात्सूचिसूत्रीत्यादिना वा यङ् अजादेर्द्वितीयस्येति द्विर्व्वचने नन्द्राइतिरेफोन द्विरुच्यते नुशब्दस्य द्विर्व्वचनं गुणोयङ्लुकोरिति गुणः अकृत्सार्व्वधातुकयोरिति दीर्घः॥७५॥

भ॰ अटाट्यतेत्यादि। एतानि दुर्न्निमित्तानि अवमत्य अवज्ञाय असौ रावणोभृशं कुटिलञ्च अगच्छत् अटगतौ मूत्रसूत्रेति यङ् गत्यर्थादित्यादिना च संयुगे युद्धे धनुरधुनोत् कम्पितवान् धूञनकम्पे अस्त्रौघैर्द्विषः शत्रून् भृशं पुनःपुनर्व्वा आच्छादितवान् ऊर्णुलञाच्छादने मूत्रसूत्रेति यङ् स्यादौनवद्रोऽयइति निषेधात् रेफं विश्लिष्य नोर्योद्वित्वं अयइत्यनेन यसंयोगादिस्थितस्य निषेधाभावः॥७५॥

व्यनाशयंस्ततः शत्रून् सुग्रीवास्ता महीभृतः। ततो व्यरमदग्लायदध्यशेत महीतलं॥७६॥